

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB19 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB19 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb19-txt-shoot-n41.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB19:41

#

Den Kategorie: Xstusen Ven, vi har i Himlene, er sentimental.

Til sin Fred og Hvile og Salighed behøver et Msk. en Gud i Himlene, hvem han – o uudsigelige Salighed! – tør kalde sin Fader, betragtede sig som Barnet. – Saa behøver han en Frelser og Forsoner, at han trods sin Synd tør troe at Gud vil være hans Fader. – Saa behøver han en Hellig-Aand, der styrker ham i Stræben og vidner med hans Aand.

Men en Ven! Saadan slet og ret en Ven! Er da den Christne blevet saa gammel, at han ikke mere er Barn, og altsaa Gud formodl. ikke mere Fader? Ja saa er det paa den høie Tid at see sig om en Ven. Men er han Barn – et Barn pleier ikke at have hvad man saadan kalder Venner.

Dette med en Ven i Himlene er en Sentimentalitet, der aldeles har forqvaklet Xstd. Ja Synderes Ven kan man kalde Xstus, thi det er det Samme som Frelser og Forsoner. Men det saadan slet og ret at kalde Xstus en Ven i Himlen, det er at afskaffe Gud Fader og gjør Xstus til noget reent Forkeert.

Naar vi ere blevne saa gamle, at vi indbilde os, selv at maatte være vort Forsyn, saa maae vi til at see os om en Ven, en Ven, der egl. ikke kan hjælpe os, men deeltage med os. Og saaledes har man tilsidst gjort Xstus til en Ven, en Ven »til hvis Bryst jeg kan helde mit trætte Hoved« (som der staaer i en Prædiken af Mynster).

#